

200

Disputatio Ordinaria

^{ex}
Jure Nat. & Gentium
DE

EODEM & DIVERSO,

Annuente Numine

Sub P R Æ S I D I O

HENRICI COCCEJI,

*U. f. D. Jur. Nat. & Gent. Prof. Ord.
& F. P. Decani,*

DEFENDENTE

JOH. LUDOVICO SCHMENDT,

Bretta - Palatino

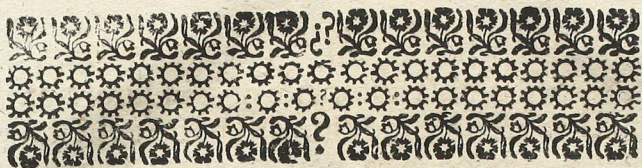
*Ventilanda die 16. Januar.
1675.*

HEIDELBERGÆ,

Denuo recusa 1715.

I.

Juris consulti maxime interest nosse quæ res sit eadem ; in plurimis enim juris articulis, an eadem res sit quæritur teste Paulo *in L. 85. §. 5. in f. de V. O.* unde eam quæstionem Jcti Romani sæpius anxie & operose subducunt ut *in L. 76. de Judic. L. 98. in f. de solut. L. 22. de L. 1, L. 10. quib. mod. us. amitt. d. L. 83. §. 5.*

II.

Scil. jura omnia rebus inhærent, ubi ergò res pereunt etiam jura quæ rebus inhærent perire necesse est. Acerrime ergò jam olim inter Jctos Romanos disceptatum fuit, an etiam pereant res, quæ in aliam formam & speciem mutantur? Quod plerique affirmabant, secuti Philosophiam tunc communem quæ certam corporibus formam ab accidentibus distinctam indivisibilem & talem, qua sublata ipsa rei substantia cum omnibus accidentibus corrueret, tribuebat, eaque obtinuit, ut patet ex *L. 9. §. 3. ad exhib.*

III. Sed

Sed omisſa autoritate quæ in Jure Nat. nulla valere poteſt, dicimus: nihil in re eſſe ſtatuendum, quod in ea non apparet: id enim tantum affirmari poſſe quod & quatenus ratione prius perceptum fuit ſuo loco oſtendimus.

IV.

Hinc porro dicimus, omnium corporum in orbe terræ (reliqua enim non ſunt humani Juris, adeoque nec hujus loci) eandem eſſe ſubſtantiam, nec inter ſe differre, niſi diverſo partium ſitu, motu, aliisque accidentibus.

V.

Hoc oſtenditur (i.) ſi terræ partes ad eam tenuitatem comminuas ut earum interſtitia ad ſenſum nulla appareant eaſque ad motum incites, videbis ad fluorem aquæ eaſ accedere. Ita eadem ratione conſtat aquam igne fermentem in aërem, aërem ſeu fumū lignis primū incenſis ortum mox in ignem reſolvi: quin & contra aërem inhibito arte motu & condenſatis partibus ad conſiſtentiam aquæ redegit III. *Boyle in hiſt. ſluit.* Cum igitur ex his quatuor corporibus ſeu partibus orbis hic ſubſeſt, eaque corpora invicem muten-

* (5.) *

tentur partibus saltem imminutis & ad motum incitatis, vel contra, sequitur illa corpora inter se non differre, nisi partium situ ac motu, aliisve inde natis accidentibus.

VI.

(2.) Si lapis v. gr. secetur in duas partes & quacunque virtute ad priorem integritatem restituatur, nemo negabit eundem esse lapidem cui nihil substantiæ ablatum est, quid autem interest in duas an plures seu innumeras partes secetur, dummodo iisdem partibus perfecte restituatur? idem ergo hoc erit corpus, cum nihil demtum nihil additum appareat *per*

§. 3.

VII

Hinc sequitur si in illa restitutione partium nihil mutetur nisi earum situs, corpus illud à priore solo situ, indeque natis accidentibus differre, etsi nihil simile habeat cum priore: tota enim substantia eadem est, & nihil mutatum nisi situs. Diversitas E. specierum tantum est à vario situ & motu partium seu ab accidentibus: quæ Diversitas si notabiliter appareat; aliud nomen res induit, & alia species videtur: si non notabiliter appareat pro eadem re habetur.

VIII.

Quinimo hæc apparentia facit, ut etsi ipsi-
us

us substantiæ pars mutetur tamen eadem res videatur, si diversitas non appareat notabiliter, uti domus seu navis per partes resecta pro eadem habetur. §. 7. *Et all. ll.*

IX.

Hinc patet (1.) cum Sabino statuendum, mutatione speciei non interire dominium, et si ad priorem speciem illa reverti non possit: dominium enim est in tota rei substantia, quæ eadem manet. §. 4. 5. 6. 7. nec movet, quod is qui speciem fecit, jure suæ actionis sibi acquirit. Nam jus agendi habet in re sua non in re alterius. Idemque est in pignore quod non mutatur mutata specie. (2.) Quod accedit alii rei tanquam toti, non cedere accessionis vice isti rei: manet enim diversa ab isto toto, & eadem quæ ante fuit, adeoque ejusdem domini, *dd. §§.* (3.) Contra domus per partes resecta non manet eadem re vera domus, et si diversitas non appareat. *conf. §. 8.* adeoque si nova materia alterius fuerit, ejusdem manet: nam si ipsius reficientis sit materia, non dubium quin ipseus maneat. (4.) Sic si navis v. gr. pignori data dissoluta sit & mox resecta, durat pignus, nec (quod Paulus putat *d. L. 83. §. 5.*) consilium agentis quicquam huc facit. (5.) Sic debitor speciei non liberatur si in aliam speciem mutetur;

* (7.) *

tur ; & ita innumera alia hinc deducuntur.

X.

Hæc omnia secus sunt in juribus quæ non consistunt in ipsa rei substantia, sed (α) in ejus usu, quia cum rei accidentibus etiam usus variat ; Sic ædium usus consistit in habitatione : Si autem illæ corruant, etsi omnis substantia & materia maneat, desinit habitatio : Ususfructus ergò mutata specie intercidit. (β) In qualitatibus, uti in cautionibus, si quis promissit se stiturum ancillam & manumissam sistit, eadem causa non est, quamquam secus sit si prægnantem sistat, quia & illa ancilla est. *d. L. 83. in f.*

XI.

Quantum autem hinc dissideant LL. civiles haud equidem latet, quibus tamen sua autoritas ex ratione civili manet, ut suo loco. Sed scilicet ipsos olim Ictos accerrimo certamine hic inter se dissensisse liquet §. 2. prælatamque sententiam

* (8.) *
tiam tunc communem, & quæ speciem ac-
minis Philosophici habebat, quin hodie e-
am falsam esse inter accuratiores con-
stat.

COROLL.

In Jure nostro non est Legum con-
trarietas.

152960

AB 152960

ULB Halle 3
003 614 956

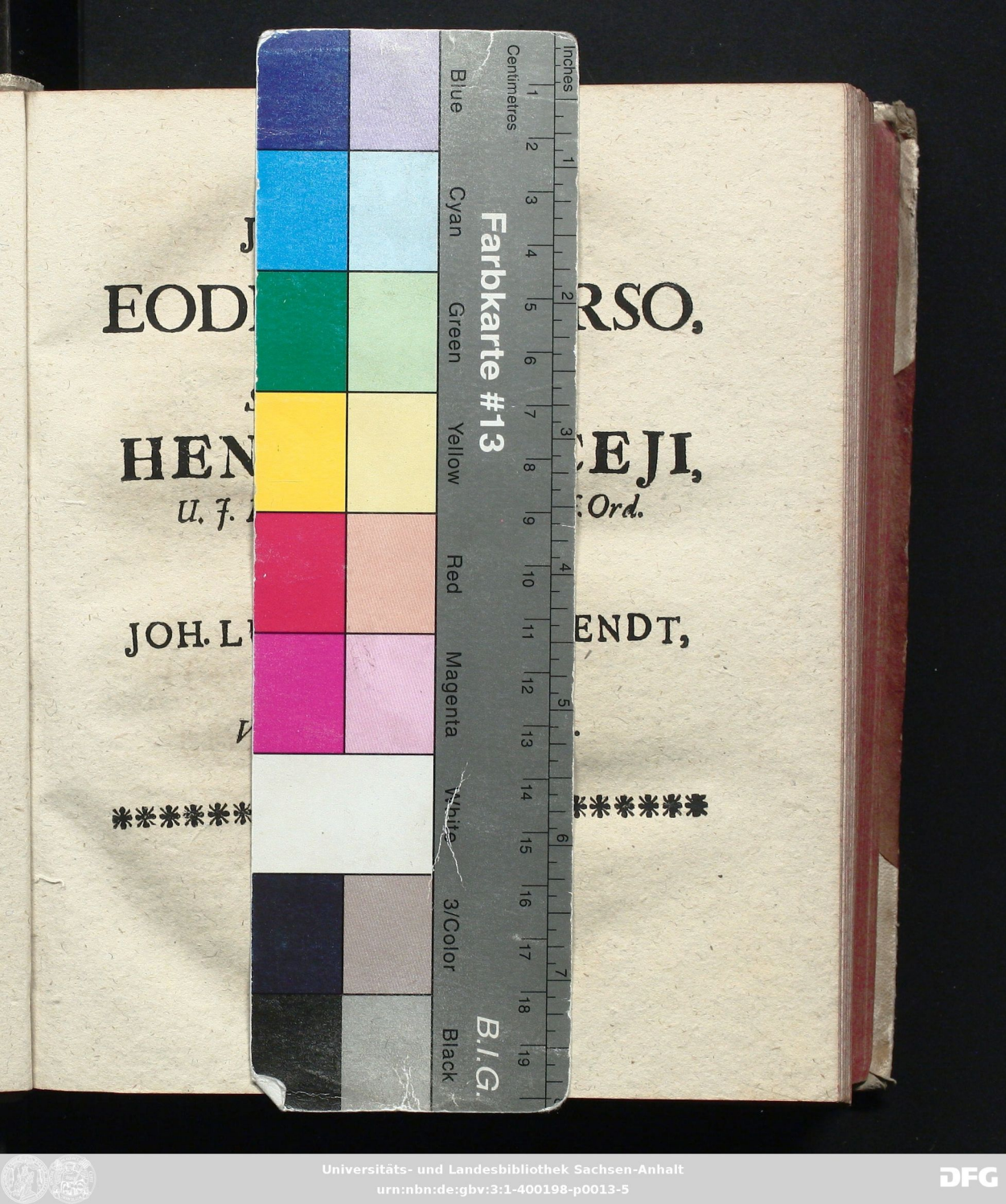

Sb.

WIP
VD 17.

Inches
Centimetres

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

Blue
Cyan
Green
Yellow
Red
Magenta
White
3/Color
Black

Farbkarte #13

B.I.G.

EOD...

HEN
u. f.

JOH. L.

RSO.

EJI,
:Ord.

ENDT,

